

sige nej til, fordi tilbuddet kan blive så lunkent, at man ikke synes, det er sjovt at være med mere.

Det har jo været en debat om tillid til nogle personer ude i amterne og andre steder. Jeg er nødt til at sige, at vi har stor tillid til amterne. Lad mig citere hr. Esben Munk Sørensen, som jo snart er blevet gjort til det store dyr i Åbenbaringen her, men lad mig citere ham alligevel:

»Det er stort set alle ansøgninger om tilladelse i det åbne land, der får en amtlig velsignelse og godkendelse, og dermed falder forestillingen om, at det er amterne og landzonenloven, der sætter udviklingen i stå.«

Esben Munk Sørensen er ansat ved Forskningscentret for Skov og Landbrug. Man har gennemgået 543 byggesager fra seks kommuner og to amter, og i 94 pct. af tilfældene fik ansøgerne lov til at bygge.

Problemet er for hr. Eyvind Vesselbo og miljøministeren jo i virkeligheden, at nu vil man give tilladelse, uden der skal være dokumentation. Man kan frastykke en bolig, når man sælger den, og dermed hive fortjenesten i land på den, og det er det, vi selvfølgelig er modstandere af. Man vil totalt ændre det åbne land med en mulighed for uden dokumentation at bygge op til 240.000 ekstra boliger ude på landet. Det er, som der stod i Politiken, danmarkshistoriens største byggetilladelse. Det er ganske alvorlige tal.

Kl. 16.05

Jeg har stillet ministeren spørgsmål 31, og det er mig, der har stillet både spørgsmål 31 og 32, og man forventer jo, at når man som parlamentariker stiller ministeren et spørgsmål, så får man også det klareste mulige faktuelle svar og ikke kun en eller anden tro på, hvad miljøministeren mener på baggrund af de 16 sager, der har været, mens miljøministeren sad i Naturklagenævnet. 16 sager har der været om aftægts- og medarbejderboliger i de år, ministeren har siddet der, og det er så det, man bygger hele sin lovgivning på, frem for faktuelle tal. Jeg synes, det er ganske groft, og vi må efterspørge: Ligger der tal, ligger der kvalificerede bud fra smagsdommere, eksperter og andre, som miljøministeren gemmer et eller andet sted?

Jeg kan godt forstå, at SF rejste spørgsmålet om en folkeafstemning. Sidst der var folkeafstemning på begæring af 60 medlemmer af Folketinget, husker jeg jo ikke. I 1963 var jeg en forholdsvis lille dreng og skulle til at starte i skolen. Men vi kan sige, at det her får lige så vidtgående konsekvenser, som jordlovsforslagene havde

dengang, hvis det ikke får mere vidtgående konsekvenser.

Jeg er nødt til at sige, at vi har overvejet det for og imod, og vi er nået frem til den beslutning, at det er et instrument, vi meget nødig vil bruge, men vi vil godt sige, at det her forslag får så alvorlige konsekvenser, at vi overvejede det ganske alvorligt. Men vi nåede altså til den konklusion, at vi ikke kunne støtte folkeafstemningskravet, og jeg kan sige her, at mig bekendt har vi aldrig nogen sinde taget det våben i brug fra Socialdemokratiets side. Sidste gang var det jo de borgerlige partier, der gjorde det.

Det skal også meldes så klart ud som overhovedet muligt, at hvis vi får magt, som vi har agt, så vil vi rulle alt det, vi kan, tilbage her, ingen som helst tvivl om det, men der er selvfølgelig inden den tid sket det, at der bygget en masse ekstra boliger, og man har fået smadret en del af den gode landzonenlov og den gode lov, vi har haft tidligere.

Jeg sagde også ved andenbehandlingen, og jeg sagde det ved førstebehandlingen: Vi, stort set samtlige partier uden for regeringen og dens støtteparti, bad om at få det her lovforslag delt i mindst to. Selv hr. Ole M. Nielsen, som nu bryster sig af at have forlig med regeringen, bad om at få delt det i to. Nu i dag er han jo næsten den mest aktive forsvarer for lovforslaget, men alligevel. Vi havde gerne set, at man havde givet sig tid. Vi havde gerne set, at man havde taget en ordentlig og saglig debat, og vi havde gerne set, at man havde fulgt nogle af Wilhjelmudvalgets mange, mange anbefalinger.

Stort set samtlige forslag, også ændringsforslagene, går jo lidt imod, og når miljøministeren sagde, at jeg roste alle ændringsforslagene og sagde, at de var gode, så passer det ikke. Det kan vi gå hen og finde i forhandlingerne. Det, jeg sagde, var, at det var forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag. Jeg vil da også gerne herfra sige, at jeg synes, det er prisværdigt af ministeren, når han haster sit lovforslag igennem og laver parallelhøringer, og hvad ved jeg, fordi det er ren ideologi, at man skal have det igennem, at han så i det mindste lytter. Men det viser også, hvor uigennemtænkt det var, når der skal mindst 15 ændringsforslag fra ministeren til for at få lovforslaget til at fungere bare nogenlunde rimeligt ifølge de høringssvar, vi har set.

Vi har diskuteret meget, hvor mange boliger der kan være tale om. Jeg har sådan været inde, inden jeg gik på talerstolen i dag, og kigget på, hvad der lå af høringssvar, og jeg har, som jeg